

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Čuvajte Jugoslaviju!

Izlazi svakog petka ◆ Godišnja pretplata 50 din ◆ Uredništvo i uprava Prestolonaslednikov trg 34 ◆ Telefon uredništva 30-866 i 26-516, uprave 30-866 ◆ Račun Poštanske štedionice br. 57.686 ◆ Oglasi po ceniku ◆ Rukopisi se ne vraćaju ◆

Beograd, 26 februar 1937
God. VIII ◆ Broj 5

Epilog jednoj presudi

Kako smo javili u našem broju od 4 decembra 1936, biskup krčki dr. Josip Srebrnić u vezi sa poslanicom Katoličkog episkopata Kraljevine Jugoslavije, izdanom o Božiću 1932, bio je presudom Sreskog suda I u Zagrebu od 23 novembra 1936 priznat krimi prestopa klevete po §-u 301 od. 2 k. z. i kao takav osuđen na 7 dana zatvora uslovno na godinu dana, na Din. 300.— globe, pretvorive u 5 dana zatvora i na paušalni iznos od Din. 100.— Privatni tužilac Uprave Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije nije tražila da bude suđen i na troškove krimičnog postupka, pak je zato suđenje u tome pravcu izstalo. —

Krivično delo radi kojega je optuženi odgovarao pred sudom sastojalo se je u tome, što je on 8 januara 1933 u crkvi na Krku javno pročitao poslanicu Katoličkog episkopata Kraljevine Jugoslavije, koja je sadržavala nekolike klevete na teret Sokola Kraljevine Jugoslavije. Po našem krivičnom zakoniku (§ 79:) pravo na gonenje nekog krivičnog dela zastareva u svakom slučaju ako prode dva puta onoliko vremena koliko se po zakonu za zastarelost prava na gonenje za to delo traži. Za delo klevete iz § 301 od 2. k.z. zastara prava na gonenje iznosi dve godine tako da apsolutna zastara iz §-a 79 st. 3 k.z. iznosi četiri godine. Prema tome kada bi se bilo dogodilo da do zaključno 8 januara 1937 ne bi bila donesena pravosnažna presuda vinosti protiv optuženika, Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije bio bi izgubio sledom apsolutne zastare pravo na gonenje i optuženik bi na taj način umaknuo kazni.

Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije je prikazao protiv optuženika tužbu godine 1933 kod Sreskoga suda u Krku, gde optuženik ima svoje stalno bora više. Na prigovor optuženika krčki se je sud isključio od suđenja, na što je viši sud odredio da Sreski sud I u Zagrebu provede krivični postupak. Ovaj je to i učinio i svojom presudom od 5 aprila 1935 oslobođio optuženika od optužbe pozivom na § 306 k.z., posmotrivši to jest, da je optuženik počinio inkriminisano delo u vršenju zaštite opravdanih interesa, pretežnijih od povredenog interesa oklevenog. Na priziv Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, Okružni sud u Zagrebu, kao prizivni sud, donio je presudu, kojom je priznao krimi optuženika radi dela klevete iz §-a 301 od. 2 k.z. te ga osudio na zatvor od 7 dana učetno na godinu dana i na novčanu kaznu od Din. 300.— ili u slučaju neplativosti na daljih 5 dana zatvora. Nije osudio optuženika da plati Savezu Sokola Kraljevine Jugoslavije troškove postupka, jer je ovaj izrično izjavio da troškova ne traži. Ova je presuda bila donesena dana 24 juna 1935 godine. —

Starešina Državnog nadodvetništva u Zagrebu ustao je protiv ove presude tužbom za zaštitu zakona, na koju je Stol sedmorce u Zagrebu, kao odeljenje Kasacionog suda, dana 13 fe

bruara 1936 doneo presudu, kojom je izjavio, da je netom navedenom presudom Okružnog kao prizivnog suda u Zagrebu bio povređen formalni zakon pa da se stoga ta presuda poništava i stvar upućuje Okružnom kao prizivnom suds u Zagrebu radi pravilnog rešenja pravnog leka privatnog tužioca. — Povreda formalnoga zakona sastojala se je u tome, što je prizivni sud preinačio presudu nagore u nejavnoj sednici, dočim to po zakonu ne sme činiti, nego treba da ureče ročište za usmenu, javnu prizivnu raspravu.

Okružni kao prizivni sud u Zagrebu doneo je na to dana 20 marta 1936 presudu, kojom je poništio svoju raniju presudu i stvar uputio na novi pretres drugome sudiji Sreskoga suda I u Zagrebu našavši, da je okrivljenik bio ponudio dokaz istine, koji nije bio proveden. Na tu presudu bio je zakazan javni pretres pred Sreskim sudom I u Zagrebu dana 2 maja, 18 juna, 26 avgusta, 9 oktobra, 10, 20, 21 i 23 novembra 1936. Ovotika ročišta bila su nametnuta od okolnosti, što su sudije pojedinci, kojima je bilo povereno vođenje postupka, u toku istoga bili premeštani. Konačno, stupanjem u život nepokretnosti sudija, stupila je i stvar u konačni stepen svoga razvoja, te je dana 23 novembra 1936 donesena presuda, kojom je optuženi bio priznat krimi dela klevete i osuđen kao u prvoj presudi Okružnoga kao prizivnoga suda u Zagrebu na 7 dana zatvora uslovno na godinu dana. Ta je presuda bila dostavljena zastupniku privatnog tužioca dana 30 novembra 1936 a optuženik je protiv iste opravdao uloženi priziv dana 10 decembra 1936. Opravdanje toga priziva bilo je dostavljeno zastupniku tužioca dana 18 decembra 1936, koji je, već dana 24 decembra 1936, prikazao sudu svoje protivrazloge, na što je Sreski sud prosedio spise Okružnom kao prizivnome suds na nadležno uredovanje. Ovaj nije stigao da doneše svoju presudu do dana 8 januara 1937, kada se je izvršavala apsolutna zastara nego tek sutradan to jest dana 9 januara 1937. Zahvaljujući toj činjenici, unatoč presudama pravstvenog i prizivnog suds, koje su priznale dra. Srebrnića krimi dela klevete po § 301 od. 2. Kz., tužičevo pravo na gonenje zastarelo je samo dan pre nego je prizivni sud doneo svoju odluku. Da je ovaj doneo svoju odluku dan ranije, bio bi se morao pozabaviti na samoj stvari, dočim je ovako samo ustanovio da se je izvršila apsolutna zastara. —

Ovako stoje stvari i zato netačna je vest izvesne štampe, da je prizivni sud oslobođio optuženika od optužbe. Netačna je utoliko, ukoliko se prizivni sud nije ni bavio pitanjem krvice biskupa dra. Josipa Srebrnića, nego je, utvrdivši da je nastupila apsolutna zastara, ukinuo presudu Sreskoga suda I u Zagrebu radi toga što je u međuvremenu zastarelo tužičevo pravo na gonenje. —

Dr. Hugo Verk

† Sestra dr. Renata Tirševa

Dne 22 o. m. u 7 časova ujutro umrla je u Pragu, u 83 godini života, sestra Renata Tirševa, udova dra Miroslava Tirša i kći Jindříha Figner, osnivača Sokolstva.

*

Smrću sestre dr. Renate Tirševe čehoslovačko a s njim ujedno i celokupno slovensko Sokolstvo gubi jednu od svojih najvećih i najmarkantnijih ličnosti. Smrću ove velike češke i slovenske žene, može se s punim pravom kazati, Sokolstvo je izgubilo svoju duhovnu majku. Jer pre 75 godina, koliko se upravo navršilo 16 o. m. od osnivanja sokolskog pokreta, pokojna sestra Renata Tirševa stala je uz njegovu kolevku pri njegovu radjanju. I od tog davnog doba njeno ime, njen sav život i rad nerazdruživo je i najtešnje vezan uz Sokolstvo, to čedo njenog porodičnog doma, oca i muža. Od Sokolstva nju je mogla da odvoji tek sada samo njena smrt.

Sjajno vaspitana u roditeljskom domu i od najranije svoje mladosti zadojena Sokolstvom i njegovim duhom od samih njegovih osnivača, svoga oca i svog docnijeg muža, ona je i kao žena velike inteligencije i kulture i velikog i plemenitog duha, a pogotovo kao najintimnija saradnica i životna drugarica dra Miroslava Tirša, pa sto-

ga i kao najbolji poznavalač njegovih zamisli i težnja, mogla i bila kadra da tim svojim vanrednim odlikama i sposobnostima odlično i najaktivnije pomaze i sudeluje u svestranom duhovnom razvitku i stvaranju svoga muža, kako na umetničkom i naučnom, tako i na sokolskom polju. I zato je ona, nakon tragičnog udesa koji ju je zadesio 1884 i koji joj je oteo muža, mogla dostoјno da primi, održi i unapredi njegovu duhovnu baštinu i da svojim autoritetom i svojim delima postane odlična pobornica i voditeljica sokolskog pokreta, a time ujedno i odlična nacionalna radnica uopšte. Stoga še je pokojna sestra Renata Tirševa svojim delima uvrstila u red velikih čeških i slovenskih žena, dostojućih narodnog priznanja i čije će ime ovekovečiti narodna i sokolska istorija posebicice.

*
Pokojna sestra Renata Tirševa rodila se 31. jula 1854 kao jedino dete Jindříha Figner i njegove žene Katarine, rođene Turecke. Iz velike ljubavi prema svojoj kćeri i iz bojazni za nju, Figner ju nije uopšte slao u školu, ali se je zato pobrinuo za njeno odlično vaspitanje i naobrazbu kod kuće. Među kućnim učiteljima male Renate bili su Josip Novotni, poznati češki rodoljub i pu-

blicista, koga su austrijske vlasti stalno progonile i zatvarale, prof. Kalina i drugi. Posle Fignerove smrti godine 1865, preuzeo je odgoj tada 11-godišnje Renate sam dr. Miroslav Tirš. Risanje podučavao ju je prof. Šafaržović, a glasovir komponista Zvonarž. Nije stoga ni čudo, što je Renata Tirševa na taj način po svome vaspitanju i svojoj naobrazbi bila na mnogo višem stepenu od ostalih žena svoga doba. Ljubav prema likovnoj umetnosti u njoj je pobudio sam Tirš.

Već u svojoj 16 godini postaje ona prava saradnica Tirševa na polju studija umetnosti, a još pre svoje udaje ona pomaže Tiršu i pri izradi njegovih habilitacijskih radova. Godine 1871 ona putuje s Tiršem u svrhu studija umetnosti u Minhen, gde ostaje 6 nedelja. Sledće pak, 1872 godine 27. avgusta Tirš se s Renatom venčao i od tada ona mu postaje i najvernija saradnica i najvernija pratilica u životu, koja mu aktivno pomaže u njegovom filozofskom, estetskom i istorijskom razvoju. Ona mu je pripremala gradivo za predavanja, ona mu je sakupljala materijal i dokaze za njegove naučne teze, i ona mu je kasnije čak i radila sastave na polju kritike umetnosti, koje Tirš u svojoj zaposlenosti nije dosegao da sam izradi. Ona prati Tirša i na svim njegovim naučnim putovanjima, u Minhen, Drezden, Berlin, Beč, Firencu, Pizu i t. d.

Svojim književnim radom stupila je Renata Tirševa u javnost prvi put godine 1874, i to objavivši u „Narodnjim listima” kritiku o slici Jos. Čermaka „Ranjeni Crnogorac.” Zatim su sledila njena veća dela, tako 1878 godine studija „Petar Pavao Rubens”, objavljena u listu „Lumir”, 1889 studija u listu „Osvjeti” o Antonu Vircovu, 1881 u istom listu prikaz izložbe radova Jozefa Manesa, a godine 1884 opsežna studija „Narodno pozorište kao umetnička tvorevina”. Ovi njezini radovi još su plod saradnje s Tiršem, ali ni po muževljevoj tragičnoj smrti, 9. avgusta 1884, nije ni za momenat prestala radom. Ona piše i dalje u rubrici „Razgled po likovnoj umetnosti” u listu „Osvjeti”, a preuzima i referat kritike umetnosti u „Narodnjim Listima” (od god. 1887 do 1891).

Najveće njezino delo u ovom pravcu bila je studija o umetničkoj izložbi na svetskoj izložbi u Parizu 1889 godine.

Godine 1895 počela je pisati i u „Svjetozor”, u kome je stalno saradila sve do 1891 godine. U „Svjetozoru” izašle su njezine studije o slikarskom odeljenju u Rudolfinumu, a godine 1886 prvi članak o narodnoj umetnosti „Slovenska uskrsna jaja” i „Moravski vezovi”. Time je počela svoj rad na polju narodopisnog studija, kome se je posvetila kroz dece njene svog života. Godine 1887 napisala je u kalendaru Matice školske opširan referat „Češka istorija u našoj likovnoj umetnosti”.

Godine 1888 bila je pozvana u odbor za širenje narodnih vezova i u odbor za nadzor ručnih radova u gradskoj devojačkoj školi. Ovo je dalo pobude Renati Tirševoj za njezin daljnji rad na polju priređivanja izložbi i na polju produžnih devojačkih škola.

Na polju priređivanja raznih umetničkih izložbi učestvovala je agilnom saradnjom pri postavljanju i uređenju „Češke kuće” na jubilarnoj industrijskoj izložbi god. 1891 u Pragu. Uredaj i nameštaj ove kuće upotrebljen je kasnije za češku sobu u Zemaljskom muzeju u Pragu. Renata Tirševa bila je i saradnica pri organizaciji čeških izložbi na izložbama u Petrogradu i Parizu 1892.

Uređenje „Češke kuće” na industrijskoj izložbi u Pragu dalo je inicijativu da se priredi velika narodopisna izložba 1895 u Pragu. Pre toga priredene su manje narodopisne izložbe 1893 o Domažlicama i 1894 u Kraljevom Gradcu, koje je također pomogla organizovati s. Tirševa.

Godine 1892 s. Tirševu vidimo kao saradnicu na organizovanju češke izložbe na međunarodnoj izložbi ženske umetnosti u Parizu, 1906 na izložbi bivših austrijskih naroda u Londonu, 1908 kao saradnicu pri organizovanju jubilarne izložbe Praške trgovачke komore, 1915 izložbe „Samobitnost”, 1916 pri organizovanju izložbe „Prag

1750—1850” i godine 1920 pri organizovanju češkoslovačke izložbe u Parizu.

Velike zasluge stekla je pokojna Renata Tirševa za produžne ženske škole. Već 1888 počinje ona radom u tom pravcu, pa je 1891 postala član nadzornog saveta za ručne radove na Višoj gradskoj devojačkoj školi u Pragu, a po smrti prve inspektorke ove škole gospode Marije Riegrova-Palacké i inspektorke ove škole, na kojem je položaju ostala sve do 1918 godine. Od 1895—1897 bila je upraviteljica Gradske produžne devojačke škole. Godine 1906 dala je inicijativu za priređivanje večernjih i nedeljnih kurseva za šivanje rublja i odela, a godine 1907 imenovana je vanrednim komesarom s pravom inspektora za devojačke produžne škole u čitavoj bivšoj Austriji. Ovaj inspektor bio joj je podeljen 1910, tako da je s. Tirševa zadрžala pravo inspiciranja na svim devojačkim školama u Češkoj te na državnim devojačkim obrtnim školama u Ljubljani, Gorici i Splitu. Za vanredno uspešan rad na polju naobrazbe devojaka bila je godine 1907 odlikovana redom Elizabete II klase. U godinama 1911—1912 vodila je tečajevne za šivanje i vezenje, u kojima je bilo i nekoliko devojaka iz Srbije. Godine 1917 bila je dignuta za svog položaja inspektora-komesara, jer nije htela da se pokori raznim germanizacionim odredbama austrijskih prosvetnih vlasti. Godine 1919 osnovala je školu za vaspitanje (pjestovalište). Bila je i među organizatorima ženskih stručnih škola.

Literarnim radom nije Renata Tirševa prestala ni kada je napustila saradnju u „Narodnjim Listima”. Kad je god. 1892 prof. Čenek Zibrt osnovao časopis „Češki lid”, postala je sve do poslednjih godina najmlajši saradnik ovog lista. Od većih njenih literarnih radova valja spomenuti redigovan i dovršeno izdanje „Pogledi dr. Miroslava Tirša na likovnu umetnost”, godine 1903 napisala je uvodnu reč izdanju ciklusa Alešovih slika „Prag”, 1905 „O umetničkom uzgoju naroda”, 1909 „Misli o izložbi srpskih vezova u Pragu”, 1913 knjigu „Nauka o kroju” i t. d. Godine 1921 izdaje knjigu „O samobitnosti”, 1923 knjigu „O ukusu i uređenju u kući te odela”, 1924 počinje izdavanjem svojih uspomena na svog oca Jindřicha Fignerá i svog supruga dra Miroslava Tirša. Tako je godine 1932 izšlo njenovo veliko delo „Miroslav Tirš — njegova ličnost i njegov rad”.

Godine 1914, uoči svetskog rata, proslavila je 60 godišnjicu svog plodnog života, ali ipak, iako već u odmaklim godinama, stupila je odmah u redove onih koji su radili na oslobođenju Čehoslovačke. Obe već spomenute izložbe „Samobitnost” i „Prag 1750—1850” imale su svrhu da pobude što veći otpor protiv Austrije. Godine 1916 je pokušala da dobije putnicu za inostranstvo, kamo je htela da ponese dr. Masariku izveštaje o situaciji u zemlji, ali kao politički sumnjivoj austrijske vlasti su joj to uskratile. U proleće 1917 potpisala je poznati manifest čeških pisaca, a 12. oktobra iste godine osnovala je zajedno s vodećim sokolskim funkcionerima „Češko srce” u svrhu potpomaganja siromašne češke dece. Za rad na socijalnom polju pokojna Renata Tirševa uposobila se je radeći u raznim društvinama i u Sokolu.

U sokolske redove pokojna sestra Renata Tirševa stupila je u svojoj najranijoj mладости, pa je tako već godine 1862, obučena u sokolsko odelo, na prvom sokolskom izletu u Žbraslav deklamovala nacionalne pesme. Kada je godine 1865 u Praškom Sokolu održan prvi televežbački tečaj za žene, bila je Renata Tirševa među prvim vežbačicama tog tečaja. Kada je pak godine 1869 bilo osnovano „Televežbačko društvo gospoda i gospodica”, Renata Tirševa postala je u njemu prednjačica, što je ostala sve do 1871. Nakon udaje prestala je vežbanjem, ali je ostala verna Sokolstvu sve do svoje smrti, živo pratеći njegov rad i razvoj.

Od ostalog njenog javnog rada treba još spomenuti njenu odličnu saradnju u Naprstkovom narodnom muzeju, koji se je kasnije pretvorio u posebno društvo pod upravom posebnog kura-

torija, čija je tajnica postala 1895 sestra Renata Tirševa. Od godine 1905 dalje bila je i članica odbora „Nacionalnog saveta”, a prigodom osnivanja „Prosvetnog saveza” postaje njegova potpredsednica, što je ostala sve do posle rata, kada je ovaj Savez pretvoren u Masarykov narodno vaspitni zavod, kao takoder i članica mnogih drugih kulturnih, socijalnih i nacionalnih ustanova i udruženja.

Za svoj izvanredno veliki i mnogostrani te toliko zasluzni rad za narod kao i za Sokolstvo, bila je godine 1924, prigodom svoje 70 godišnjice, odlikovana od ČOS velikom medaljom, nadalje češkoslovačkom Revolucijskom medaljom i medaljom grada Praga te jugoslovenskim ordenom Sv. Save, a godine 1929 prigodom svoje 75 godišnjice izabrana je za počasnog doktora filozofije starodavnog Karlovog uni-

versiteta u Pragu, te godine 1932 primila je za svoj rad o Figneru i Tiršu sokolsku literarnu nagradu Karla Vojnička. Od godine 1933, kada je jednim nesrećnim slučajem slomila nogu, pokojna sestra Renata Tirševa više nije izlazila iz kuće, ali se, još uvek duševno čila, i dalje bavila književnošću i budno pratila i zanimala se za sokolski i nacionalni život i rad.

I jugoslovensko Sokolstvo, čiji je rad i razvoj pokojna sestra dr. Renata Tirševa stalno pratila s najživljim zanimanjem, iskreno se radujući njegovom napretku, i koja je uopšte gajila veliku ljubav prema našem narodu, klanja se s najdubljim pjetetom njenog svetloj uspomeni, koju će, nerazdruživo s imenom njenog velikog supruga i oca, osnivača Sokolstva, trajno sačuvati u svojim sokolskim srcima.

Slava Jo!

Saučešće Saveza S.K.J. Češkoslovačkoj obci sokolskoj povodom smrti sestre Renate Tirševe

Povodom smrti sestre Renate Tirševe, udove osnivača Sokolstva dra Miroslava Tirša, Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije uputio je bratskoj Češkoslovačkoj obci sokolskoj sledeći telegram saučešća:

— Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije, primivši sa uzbudnjem vest o teškom gubitku dragocenog života se-

stre Renate, životnog druga i saradnika osnivača Sokolstva dra Miroslava Tirša, šalje izraze najiskrenijeg saučešća i bratske tuge.

Savez moli bratsku Obec da u njevojime položi venac na odar pokojnice.

Velikoj i miloj sestri neka je večna slava! —

Saučešće pretsednika dra Eduarda Beneša

Među prvim izrazima saučešća koje je povodom smrti Renate Tirševe primila Češkoslovačka obec sokolska, naložio se telegram pretsednika Češkoslovačke Republike dra Eduarda Beneša, a koji glasi:

„Braćo i sestre! Tugujem s vama zajedno nad gubitkom sestre Renate Tirševe, te odlične žene, čije su porodične veze i njena dela ostali za uvek

vezani s imenima osnivača Sokolstva Tirša i Fignera, dr. Eduard Beneš.”

Svoja topla saučešća uputili su, po red ostalih, pretsednik češkoslovačkog senata dr. František Soukup, pretsednik narodne skupštine Jan Malipetr, ministar narodne odbrane František Mahnik, dr. Karel Kramarž, kao i mnogi drugi najodličniji predstavnici češkoslovačkog javnog i kulturnog života.

Češkoslovačka štampa o pokojnoj Renati Tirševi

Sva češkoslovačka štampa posvetila je povodom smrti Renate Tirševe najtoplje i veoma opsežne članke uspomeni pokojnice, veličajući je i kao uzor ženu i kao veliku i vanredno zaslužnu radnicu na sokolskom, nacionalnom, kulturnom i socijalnom polju. U člancima i napisima, koje su doneli najveći i najugledniji češkoslovački listovi na svojim celim prvim stranicama s debelim crnim obrubima i slikom pokojnice a iz pera najistaknutijih javnih, kulturnih i sokolskih radnika, najbolje se razabire, koliko je ova velika

žena bila cenjena; i voljena u češkoslovačkom narodu i koliko je njen život i rad, kao i njenog velikog supruga i oca, bio u dubokoj istorijskoj vezi i saosećanju s nacionalnim životom bratske Češkoslovačke. I zaista, pokojna sestra Renata Tirševa zaslužila je takvo iskreno narodno priznanje, koje joj je bilo ukazano i za njenoga života, kao i sada posle njene smrti, kada je sva Češkoslovačka s pravom oplakuje i naziva najvećom češkom ženom savremenog doba.

Pokrajinski slet u Skoplju na Vidovdan o. g.

Proglas Sletskog odbora

Sletski odbor pokrajinskog sleta u Skoplju, koji će se održati o Vidovdanu o. g., izdao je sledeći proglašenje:

— Braćo i sestre, građani i prijatelji! U oktobru ove godine navršće se 25 godina kako našoj napačenoj Južnoj Srbiji sunce slobode s krvavih ograđa Kumanova, Prilepa i Bitolja. Preko njih je ondašnje junačko pokolenje vidovo nazrevalo buduću Jugoslaviju. Iskopivši svoje oslobođenje i ujedinjenje sa hrabrom Srbijom bezbrojnim žrtvama podnesenim u petstoletnom robovanju tudištu, svojim neprestanim naporima i borbom za održanje svoje nacionalne svesti i narodnog baća, Južna Srbija je ozarena srećom što se, evo, već 25 godina razvija i napreduje u slobodi i slozi.

Svesna da je svim svojim duhovnim, moralnim i fizičkim osobinama moćna i oprobana poluga naše narodne i državne jugoslovenske zajednice, ona ulazi u 25 godinu svoga slobodnog i plodotvornog života sa iskrenom zahvalnošću svojoj Oslobođiteljki za podvig i žrtve, i s ponosom što je za takvo kratko vreme, uprkos ratnim strahotama i poratnim nedaćama, postigla vidne uspehe na svim poljima svoga života i razvoja. Svojom moralnom snagom i istražnošću, duhovnom staloženošću i trpeljivošću, krepkom verom u Boga i odanošću Kralju i Otadžbini, svojim domaćinskim vrlinama i neumornom radošću ona je za četvrt veka toliko

znatno napredovala, da ne izostaje u mnogome iz drugih krajeva drage nam Domovine.

Cuvarica Nemanjičkih tradicija i svinjina koje su kroz vekove jačale njen duh i bice prkoseći vremenu i tudištu, ona svetla obrazu i vedra čela dočekuje 25 godišnjicu velike slave Kumanovske bitke i oslobođenja carskoga Skoplja. Narodna prosveta, otpočeta u teškim prilikama ali pregački još davno pre oslobođenja, i četnički pokret koji dade tolike junake i vestonoske narodne slobode i ujedinjenja, širokim zamahom i požrtvovanju kršće put Kosovskoj osveti 1912 godine.

Natopljeno junačkom krvlju, posuto kostima bezbroj narodnih boraca iz svih društvenih redova, ukršeno starijim zadužbinama i tolikim spomen-kosturnicama, lepa oblija kao najdivljiji rukotvor Božji, njeni tle pamti tolike sudobnosne potrebe i istoriske mene, sreću i nesreću, slavu i poniženje, pobedu i poraz, da bi, najzad, na njemu snažno zastruju nov, radan i poletan narodni život u slobodi i bratstvu jugoslovenskom.

Svesno svoje značajne uloge u narodnoj borbi i životu ovoga uistinu klasičnoga kraja, svoga preporodilačkog uticaja na omladinu, na gradove i sela, na široke slojeve narodne još od svog osnivanja 1908 godine, Sokolstvo Južne Srbije dočekuje 25-godišnjicu oslobođenja s bolom i tugom, s ponosom i

radošću. S bolom i tugom, jer zajedno s njima i zajedno s celim narodom, ne učestvjuju u ovom retkom slavlju južnički Vod kroz oslobođilačke ratove, prvi Soko, jugoslovenski Prvoborac i Ujedinitelj, Kralj Mučenik Aleksandar I Karadžordević. S ponosom i radošću, jer je za 29 godina svoga postojanja Sokolstvo, svim svojim moćima i nesbeničnim radom, doprinelo nacionalnom, duhovnom, kulturnom i ekonomskom podizanju narodnom, i jer se na čelu njegovu i krmilu državnom nalazi uzdanje i sreća naša, naš dični Starošina Njegovo Veličanstvo Kralj Petar II. Preko svojih 137 jedinica, 39 društava i 98 četa, ono je pustilo dubok koren u najšire narodne slojeve, sastavši se s narodnim bićem i težnjama i vodeći narod pobedi sokolskih idea.

Da bi na dostojan način obeležili značajno slavlje 25-godišnjice oslobođenja Južne Srbije, Sokolska župa Skoplje, po pristanku bratskog Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, sprema V pokrajinski slet, koji će se održati na Vidovdan 28. juna o. g. Njime po-

činje narodna proslava znamenite obilježnice. Na ovaj istinski bratski sokolski zbor sleteće se velika jata jugoslovenskih Sokola od Maribora, Sušaka i Subotice do Đeđelije, Dojranja i Ohrida. Na njemu će se ispoljiti moć i snaga, duh i polet Sokolstva i nepokolebljiva nacionalna svest Južne Srbije. Svojim bratskim prisustvom uveličaće ga i Sokoli iz drugih slovenskih savezničkih i prijateljskih zemalja.

Carsko Skoplje i rodoljubivo građanstvo Južne Srbije umeće dostoјno, otvorene duše i srdačno da dočeka jugoslovenske Sokole i sve one građane drage nam Jugoslavije, koji budu svojim prisustvom uveličali sokolski pokrajinski slet, bratstvo i radost sokolsku, a zatim slavlje 25-godišnjice oslobođenja našega klasičnoga Juga.

Sokoli i Sokolice i svi jugoslovenski rodoljubi, dođite na Vidovdan u Dušanovo Skoplje i ustrostručite našu snagu i veselje!

ZDRAVO! Do viđenja u Skoplju na Vidovdan!

SOKOLSKA ŽUPA SKOPLJE

Nova uredba o provođanju zakona o obaveznom telesnom vaspitanju omladine

Izjava ministra dra Josipa Rogića

Povodom donošenja uredbe o izmeni zakona o obaveznom telesnom vaspitanju, ministar za fizičko vaspitanje naroda dao je štampi ovu izjavu:

Organizaciji obaveznog telesnog vaspitanja pridaje se svuda u svetu veći značaj. Prateći napredak vremena i iskustva drugih, mi želimo da opštelnudski ideal zdravlja i snage združimo sa realnim potrebama naroda.

U tome smislu, stari zakon o obaveznom telesnom vaspitanju više ne zadovoljava. Upravo, čitavo dosadašnje sprovođenje bilo je u stadionu ispitivanja i sticanja iskustva obzirom na prilike u kojima se taj zakon imao da primjenjuje.

Po ovlašćenju koje nam daje § 96 Finansiskog zakona za 1936/37 godinu izrađena je sada nova uredba o osnivanju i radu prazničnih tečajeva i izvršenju ostalih odredaba zakona o obaveznom telesnom vaspitanju. Uredba je izrađena na osnovu stečenih iskustava i u duhu stvarnih potreba i mogućnosti.

Glavne karakteristike ove uredbe mogu se rezimirati ovako:

Organizacija obaveznog telesnog vaspitanja omladine sprovodi se od Ministarstva fizičkog vaspitanja naroda, i to preko banovina, odnosno, srezova i opštinskih uprava koje obrazuju praznične tečajeve za vanškolsku omladinu, kao i od respektivnih ministarstava koja u svojim resorima imaju škole. Na taj način, organizacija je provedena u osnovnim, produžnim, srednjim i stručnim školama, dakle, proteže se na sve škole osim univerziteta.

Ovakvim sistemom organizacije zamenjen je pravilan uticaj i široka pomoć svih opštih upravnih vlasti u sprovođenju zakona o postizanju uspeha kod ogromne većine naše omladine, koja mora da bude najjači izvor snage naše narodne obrane.

Ovom uredbom izvršava se sprovođenje zakona o obaveznoj telesnoj nastavi kroz sve opštine i kroz sve škole u zemlji. Ranija uredba ograničavala se samo na gradove koji spadaju pod zakon o gradskim opštinama, i na pojedine sokolske jedinice, uglavnom za vanškolsku omladinu, što nije davalо potrebne rezultate a istovremeno nije nosilo odliku jednakosti i bilo je protivno slovu i duhu zakona.

Ujedno na ovaj način zagarantovana je i dragocena pomoć vojnih organa, kako u pogledu dotacije tečajeva i škola potrebnim vojnim materijalom, tako i u pogledu potrebnog broja specijalnih tehničkih instruktora, uz saradnju starešina kadra naše narodne vojske. Do sada specijalna nastava nije se uopšte izvodila.

Uredbom je detaljno razrađen nastavni plan i program rada i data je mogućnost Ministarstvu da otstampa i svoje udžbenike, od kojih će jedan biti u rukama zainteresovanih već do 1. aprila. U pogledu tečajeva za obrazovanje nastavnika telesnog vaspitanja,

uveren sam da je pronađen najbolji put. Ministarstvu je omogućeno da se sproveđu ovi tečajevi, i time će se postići podizanje vaspitnog nivoa omladine i ujednačenje nastave. Nastavnici se biraju iz redova nastavnika osnovnih škola, nastavnika gimnastike, rezervnih oficira vojske i mornarice i iz redova tehničkih članova sportskih i vitezkih udruženja. U pogledu prava sprovođenja obavezne telesne nastave zasebno, a paralelno sa prazničkim tečajevima, izjednačena su sva udruženja sa ciljevima telesnog vaspitanja, te su ukinute sve eventualne privilegije, davanе ranijom uredbom.

Na kraju, prema do sada stečenom iskustvu, ovom su uredbom određeni i tehnički propisi za finansiranje i administriranje prazničnih tečajeva, a Ministarstvu fizičkog vaspitanja naroda omogućeno je da, prema potrebama i budžetskim mogućnostima, pomaže prazničke tečajeve i škole, kao i sva ona lica, koja rade na obaveznom telesnom vaspitanju.

U daljem sprovođenju zakona o obaveznom telesnom vaspitanju naše omladine, naredio sam studij jednog specijalnog sistema za škole, naročito stručne. Ja sam uveren da će prema ovome planu svaki apsolvent učiteljske škole postati jednovremeno i kvalifikovani nastavnik za obavezno telesno vaspitanje i da će steći prava dobijanja čina rezervnog daka podoficira, posle služenja u kadru od samo 4–5 meseci, i to eventualno za vreme velikih letnjih raspusta.

Ja očekujem široku pomoć i razumevanje naših nadležnih faktora i celokupne naše javnosti. Ovako shvaćen i sproveden, zakon u obaveznom telesnom vaspitanju može spremiti našu omladinu i čitavu naciju za zadatke koji nas čekaju i koje nam vreme nameće.

Slet omladine Male antante održaće se u Bukureštu 27–30. juna o. g.

Dne 9. o. m. održana je u Bukureštu sednica tehničke komisije predstavnika jugoslovenskog i češkoslovačkog Sokolstva te Ureda za telesno vaspitanje rumunske omladine, koja je raspravljala o programu sleta Male antante omladine, koji će se održati od 27–30. juna o. g. u Bukureštu.

Ovoj sednici prisustvovali su od strane češkoslovačkog Sokolstva načelnik brat dr. Miroslav Klinger i načelnica sestra Marija Provanjnikova, od strane jugoslovenskog Sokolstva načelnik brat dr. Alfred Pihler i načelnica sestra Elza Skalarjeva te od strane Ureda za telesno vaspitanje rumunske omladine pukovnik g. Samboteanu, major g. Petar Lazar, profesor g. C. Botetatu i gđica Kamarasesku i pri koncu ge-

neral g. Manolesku te adutant Nj. Vel. Kralja Karola II major g. Sidorović.

Na ovoj sednici bilo je zaključeno da se slet Male antante omladine održi ove godine u Bukureštu, i to od 27. do 30. juna. Na ovim sletskim svečanostima triju zemalja učešće učestvuju oko 1.500–2.000 češkoslovačkih Sokola, među kojima 500 Sokolica, te 1.000 jugoslovenskih Sokola, od kojih 250 Sokolica.

Program ovih sletskih svečanosti predviđen je ovako:

prvi dan — 28. juna: nastup učesnika, svečano isticanje nacionalnih zastava, svečani govor Nj. Vel. Kralja Karola II i defile učesnika sleta, zatim nastupi češkoslovačkog muškog i ženskog naraštaja te nastupi rumunskih „stražera“;

drugi dan — 29. juna: nastupi jugoslovenskog muškog i ženskog naraštaja, narodne igre češkoslovačke, rumunske i jugoslovenske, koje će izvoditi članstvo i naraštaj, skupine koje će izvesti članstvo i naraštaj svih triju zemalja, zatim svečano skidanje nacionalnih zastava i defile;

treći dan — 30. juna: pre podne velika svečana povorka svega članstva i

naraštaja, koja će proći ulicama Bukurešta.

Priredbe dne 28. i 29. juna počeleće popodne u 17 časova, dok će se ujutro tih dana održati pokusi.

Tehničko vodstvo ovih svečanosti biće u rukama Rumuna, dok će pojedine nacionalne nastupe voditi predstavnik odnosne nacije.

Pored ovih priredaba, češkoslovačko i jugoslovensko Sokolstvo prikazae i nekoliko igara pozorišta s lutkama, kao jednog važnog vaspitnog sredstva za omladinu.

U pogledu jedne simbolične skupine koja će se izvesti na ovome sletu, a koja će imati da predstavlja očišćenje snage udružene omladine Male antante, sastav ove tačke izradiće tehnički odbor COS, koji će ga zatim dostaviti na uvežbavanje Jugoslovenima i Rumunima.

Rumunske železnice odobriće za ovaj slet povlasticu na svojim železnicama od 75%. U Bukurešt putovaće se posebni vozom. Nastamba u Bukureštu biće zajednička, i to u javnim zgradama i pod šatorima. Prehrana stajace dnevno od 40–50 leja.

Smučarski tečaj Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije na Jahorini.

Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije održao je u vremenu od 25. januara do 3. februara smučarski tečaj na Jahorini.

Tečaj je polazilo 18 braće iz župa: Beograd, Bjelovar, Kragujevac, Osijek, Sarajevo, Sušak-Rijeku i Zagreb, a vodstvo je bilo u rukama saveznih smučarskih vodnika braće Merhara i Kandića.

Tokom deset dana smučarskog te-

caja na Jahorini braća tečajci, početnici i napredniji, marljivo su vežbali sve smučarske likove, počam od pluga pa do kristijanje.

Braća tečajci svojom pažljivošću i lakim shvatanjem smučarske tehnike kroz ovo kratko vreme naučili su toliko da će sa uspehom moći nastaviti rad u svojim jedinicama, u kojima za to imaju mogućnost.

Smučarske utakmice Saveza slovenskog Sokolstva u Planici

U vremenu od 26–28. o. m. u Planici će se održati IV smučarske utakmice Saveza slovenskog Sokolstva. Za iste su se prijavili sem Čeha — koji već treniraju u Planici — još i bugarski Junaci. Ovo će biti prvi put da i braća Junaci učestvuju na ovim utakmicama. I baš u toliko pre vlada veće interesovanje za njihov nastup.

Braća Cesi doveli su sa sobom ukupno dvadeset takmičara — od kojih 12 braće i 8 sestara — i 4 vode. Oni su uostalom favoriti na ovim utakmicama. Već dva puta uzastopce braća Česi uspeli su da osvoje pehar koga je poklonio naši bivši ministar za fizičko vaspitanje dr. Handžek. Ako to i ovoga puta pobjeda ostaje njihova svojina.

Ali isto tako i naša vrsta ima nadu da će bar ovoga puta pobediti. U stvari sve zavisi od sestara, jer kako se one budu plasirale takav će biti naš opšti plasman. Naime postignuti bodovali kako i braća i sestara zbiraju se i taj zbir daje konačan plasman. Može se reći da smo na ranijim utakmicama najviše gubili baš zbog vrste članica.

Ovoga puta ipak ima izgleda na bolji plasman. Vrstu takmičarki predstavljaju pobednice saveznih smučarskih utakmica na Kopaoniku. Najposle za sve takmičarke držan je tečaj u Planici. Sve ovo daje nam nadu da će ovogodišnje takmičenje u Planici biti u mnogo interesantno.

Uostalom mogu i braća Junaci da naprave iznenadenje. Svoj braći takmičarima i sestrama takmičarkama želimo iz svec srca uspeh.

Bog. R. R.

Sokolske smučarske utakmice u Sarajevu

Sokolska župa Sarajevo održala je u nedelju 21. o. m. svoje smučarske utakmice na planini Crepoljsko, koja je udaljena od prilike na tri sata hoda od Sarajeva. Takmičari, članovi i muški naraštaj stizali su u grupama još u subotu uvečer i u noći otseli u domu smučarskog kluba. Isto veče održana je sednica sudijskog zbora.

U nedelju izjutra održan je zbor svih takmičara. Posle pozdravnog govora vode utakmica s. Jelene Dopude, načelnice župe i posle datih uputstava takmičari su izvukli brojeve za startovanje.

U devet časova počelo je sa takmičenjem članova i muškog naraštaja u smuku. Staza je iznosila 1200 metara sa 200 metara visinske razlike.

Članovi — smuk: startovalo 13 takmičara: 1) Stjepan Bek (Sarajevo I) 45,4 min.; 2) Josip Šaribeg (Sarajevo I) 1:11,00 min.; i 3) Mile Čorović (Sarajevo matica) 1:13,4 min.

Muški naraštaj — smuk: startovalo 12 takmičara: 1) Milan Ilić (Sarajevo III) 50,02 sek.; 2) Ljubo Gomiljanović (Sarajevo matica) 55,03 sek. i 3) Boris Latčuk (Sarajevo II) 1:13,03 min.

U 11 časova pre podne počelo je takmičenje u trčanju na daljinu.

Članovi. — Staza za članove iznosila je 10 kilometara i vodila je od doma pa preko Vučje luke opet na dom. Postavljeni rezultati su vrlo dobri s obzirom da je staza bila prilično naporna a sneg vrlo loš. Startovalo je 12 čanova.

Rezultati: 1) Stjepan Bek (Sarajevo I) 41,33 min.; 2) Mile Čorović (Sarajevo matica) 43,22 min. i 3) Čemal Zahirović (Sarajevo II) 48, 33 min.

Muški naraštaj. Staza je bila dugačka 4 kilometra; startovalo je 17 takmičara.

Rezultati: 1) Bogoljub Kočović (Sarajevo III) 16,06 min.; 2) Boris Latčuk (Sarajevo II) 16,57 i 3) Momir Vidočić (Sarajevo matica) 16,57 minuta.

Posle ručka proglašeni su rezultati pa su se svi takmičari, sudije i ostali gosti vratili zadovoljni u Sarajevo.

Prednjaški tečaj Sokolske župe Celje

Sokolska župa Celje je priredila v času od 7. do 20. januarja 14 dnevnih župnih prednjaških tečajev za člane in od 28. januarja do 10. februarja enak tečaj za članice. Člani kakor članice so bili nastanjeni v sokolskem domu in tam oskrbovani. Prvega tečaja se je udeležilo 34 bratov iz 22 društev, drugega 19 sester iz 13 društev. Bratско Sokolsko društvo Celje je dalo na razpolago telovadnico v sokolskem domu in potrebljeno telovadno orodje. Preskrbelo nam je tudi kurjavo. Tečaj za člane je vodil župni prednjak brat Jože Prestor, za članice savezna prednjašica sestara Tončka Šiftarjeva. V tečaju za člane so sodelovali: brata Burja Stane in Poljsak Rastko, prvi je predelaval župne proste vaje za člane, drugi župne proste vaje za moški naraštaj. Brata Klun Franjo in Rupnik Karol sta obravnavala vzgorno naraštaja, prvi tudi orodno telovadbo naraštaja, brat Cergol Izidor o tekmovalnih prostih vajah, brat Prelog Miloš o vzgoji novih vadičev, brat poročnik Tkalčec Jakob je imel pouk v strejanju, brat kapetan Toš o vojnih plinih, sestra Grudnova o delovanju ženskih odelkov v Sokolu. Predaval je tudi župni prosvetar br. Zdenko Verstovšek. Po eno uro so v obeh tečajih predaval bratje župni starešina Smertnik o sokolski zgodovini in ideji, Radovan Gobec o glasbi v zvezi s telovadbo in Cepin Franjo o organizaciji. Večino snovi je obdelal vodnik brat Prestor, med drugim je obravnaval telovadni sestav praktično in teoretično, vodstvo vrst in slično. V tečaju za članice so sodelovalo sestre župna načelnica Mirka Grudnova o sestavi vadbenih ur, o sojenju pri tekničih, o delokrugu načelnic in vaditeljic in predelal je lesteve. Sestra Silva Burja je sestavila župne proste vaje za članice s palicami in jih sama vadila, svoje sestavo župnih prostih vaj za ženski naraštaj je vadila tudi sestra Marjuči Križmaničeva. Sestra Milka Lojkova je poučevala narodna kola, sestra Darinka Klunova dečjo telovadbo. Brat dr. Bregant Marjan je seznanil tečajnice z anatomijo in fiziologijo, brat Tine Novak teoretično s smučanjem. Vodnica sestra Šiftarjeva se je ukvarjala z vadbenimi vrstami na orodju, z igrami, obveznim tekmovalnim vajama, z gredmi, z redovnimi vajami, raznerostmi in drugimi disciplinami.

Tečja sta imela internatski značaj in je vladala pod skrbnim nadzorstvom vodnika in vodnice disciplina tako med poukom kakor v prostih urah.

Med naše edinice se je podalo 34 novih vadičev in 19 vaditeljic. Naj bi nadljevali delo z ljubeznijo in veseljem, s kakršnim so sledili pouk v tečaju.

Isključenja iz Saveza S. K. J.

Dr. Antun Franulović, Antun Radić i Antun Kalodera pok. Antuna, bivši člani Sokolskog društva Blato, te Vinko Čvelković, bivši član Sokolske čete Sudurac, matičnog društva Dubrovnik — iz župe Mostar — isključuju se iz Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije na osnovu § 13 pravilnika o sokolskim društvima, jer su se ogrešili o sokolska pravila i načela.

Razne vesti

Beograd. — Godišnja skupština Sokol. društva Beograd-Matica. Sokolsko društvo Beograd Matica održalo je na dan 7 o. m. svoju 55 redovnu godišnju skupštinu, koju je otvorio starešina društva brat dr. Milan Glavnić, odavši sa celom skupštinom dužan piletet neumrlom Viteškom Kralju Aleksandru I. Ujedinitelju i uputivši pozdrav mladome Kralju, Njegovom Veličanstvu Petru II, Njegovom Kraljevskom Visočanstvu Knezu Namesniku Pavlu i Kraljevskim Namesnicima g.g. Radenku Stankoviću i dr. Ivi Peroviću.

Starešina društva pozdravio je zatim prisutne izaslanike Saveza Sokola KJ. braču: Vojislava Todorovića i inž. Radivoja Radulovića, predstavnika Čehoslovačkog poslanstva brata dr. Franju Bahtika, izaslanika Sokolske župe Beograd, brata Stevana Milutinovića, počasnog starešinu društva brata Dragutina Pricu i celokupno članstvo.

Posle toga je tajnik društva brat Otokar Novotni pročitao poslanicu Saveza Sokola K. J., koja je pozdravljena od svih prisutnih.

Izveštaji, koji nisu čitani, jer su štampani u posebnoj knjizi i blagovremeno razaslati članstvu, primljeni su s odobravanjem i bez ijedne primedbe, čime je članstvo podvuklo aktivnost do sadašnje uprave. Iz izveštaja se naime jasno vidi, da je dušto intezivno i normalno radio u toku cele godine. Prednjaški zbor broji 65 čanova i članica, među kojima je i dobar broj onih koji rade u tehničkom odboru Saveza i Župe. U prosvetnom odboru isto tako se nalaze mnogi vredni i iskusni Sokoli. Pored ostalog rada naročito pada u oči uspeh društvenog dobrotvornog odskeka. Kretanje društvenih prihoda i rashoda iznosilo je u toku godine Din. 342.784,29, a predviđen je budžet za 1937 god. od Din. 984.619. Društvo ima pod svojim nadzorom i četiri Sokolske čete, i to u selima: Baćevcu, Beljini, Rogaći i Sopotu. Sokolska četa Rogaća osnovana je u toku 1936 godine.

Vidi se da Sokolsko društvo Beograd Matica, i pored toga što ima veliki broj svojih članova angažovanih na radu u upravama, tehničkim i prosvetnim organima viših sokolskih instanca, ima dovoljno vrednog vodećeg članstva i nadamo se, da će društvo u buduće pokazivati sve veće i vidnije rezultate rada, jer mu novi veliki dom pruža više mogućnosti.

U novu upravu društva izabrani su jednoglasno ova braća i sestre: starešina br. dr. Milan Glavnić; zamenici starešine braća: Andra Petrović, Inž. Miodrag Matić i Otokar Novotni; tajnik br. Dragoljub Vanović, prosvetar br. Stevan Stanković; načelnik br. dr. Miloš Krsmanović; načelnica s. Agata Žic; zamenici, braća i sestre: Čedomir Jović, Milan Isajlović, Radomir Đorđević, Zraka Krajnović i Danica Podgorelec; referent za čete br. Miloško Jeftimijades; pročelnik dobrotvornog odskeka s. Danica Novotni; članovi uprave i njihovi zamenici, braća i sestre: Dragutin Jovanović, Aleksandar Plavšić, Vladimir Dimitrijević, Inž. Miliivoje Smiljanić, Dušan Cvetković, Ljubomir Maksimović, Miroslav Vojinović, Marija Vojinović, Radivoje Radulović, dr. Teodor Peićić, Momir Sinobad, Franco Žic, Vičeslav Posiržil, Dragoljub Nikolić, Miodrag Dimitrijević, Miliivoje Ilić, Svetislav Branković, Slavka Krsmanović, Milka Mladenović i Miroslava Veljković; revizioni odbor i njihovi zamenici, braća: dr. Janko Olip, Vojislav Todorović, Jozef Sajvera, Dušan Mihailović, Andrej Rupnik, Marko Erak, Apolon Konikov i Jakša Bumber; sud časti, braća: Dragutin Prica, Momir Korunović, Alojz Novotni, Momčilo Branovacki, Rastko Dragić, dr. Branko Jović, Ante Bosnić i Momčilo Radaković.

Skupština je protekla u najvećem redu i trajala je samo 30 minuta.

M. J.

Baška. — Priredbe Sokol. društva. Sokolsko društvo Baška priredilo je dane 6 o. m. svoj društveni ples, koji je veoma lepo uspeo. Ovaj ples je bio

jedan od najlepših plesova u Baški, koji su priredivani ove sezone.

Dne 9 o. m. Sokolsko društvo priredilo je za svoje najmlađe pripadnike ugodnu zabavicu sa čajankom. Priredbu su posetili roditelji dece, koji su se odzvali pozivu u vrlo lepom broju. Posle programa, koji su lepo izvela sama deca, poslužen im je čaj, a iza toga se razvila ugodna i vesela zabavica najmlađih.

Steta je velika što društvo nema svojeg vlastitog krova, nego se seli iz jedne prostorije u drugu, ali ipak uz sav napor ono kroči napred. Trebalo bi se zainteresirati za društva koja leže na istaknutim mestima naše domovine, pa im omogućiti da rade još većim elanom.

BELI MANASTIR. — Čsnivanje Sokolske čete u Jagodnjaku. Dne 31 januara o. g. održana je u osnovnoj školi osnivačka skupština Sokolske čete, na kojoj se upisalo u novoosnovanu četu 48 čanova, od kojih 23 nevežbača i 25 vežbača. Izabrana je četna uprava na čelu sa starešinom bratom Antonom Lavrićem. Čsnivanje nove čete u Jagodnjaku, kao i njen ulazak u naše sokolske redove bratski pozdravljamo i želimo mnogo uspeha u sokolskom radu. — (B. S.)

BIOGRAD N/M. — Priredba Sokol. društva. Sokolsko društvo Biograd n/m proslavilo je ove godine zajedno dan Sv. Save i dan Štrosmajera. U svom vrednom predavanju br. Dušan Rašković istakao je ovu zajedničku proslavu dva naša velikana, koji su radili na sjedinjavanju i mirenju crkava i plemena Južnih Slavena. Posle predavanja održana je zabava sa bogatim programom, koji su izvadili članovi i sokolska deca. Zabava je bila odlično posjećena.

CEREVIC. — Dečija akademija Sokol. društva. Sokolsko društvo Čerević održalo je na sv. Savu dne 27 pr. m. veoma uspenu dečiju akademiju.

DOBRIĆA. — Akcija Sokol. društva za zimsku pomoć. Novoizabrani upravni odbor Sokolskog društva Dobrica, na čelu s bratom Jankom Formanom, u zajednici sa mesnom Knjižnicom i čitaonicom, učiteljstvom i braćom trgovcima poveo je akciju zimske pomoći, te se uspelo da se snabdje 50 siromašne školske dece toplim odelom i obućom.

GOSPIĆ. — Skupština Sokol. društva. Naše je društvo održalo svoju godišnju skupštinu 31. I. o. g. Župu je zastupao župski načelnik brat Marijan Boras.

Nakon pozdrava starešine društva i pročitane poslanice Saveza podneti su iscrpivi izveštaji društvenih funkcionera, koji su bili saslušani sa velikom pažnjom i odobravanjem. Iz tih izveštaja vidi se, da je društvo i u 1936 godini bilo vrlo aktivno, naročito ako se uzmu u obzir uslovi pod kojima ono radi. Za tehnički rad društvo ima vrlo malo sposobnih tehničkih radnika, a pored toga manjkale su i vlastite prostorije bez kojih se u 1937 god. uopšte ne bi moglo raditi. Društvo ima na svom području 12 sokolskih četa, o kojima vodi brigu i pomaze ih koliko god je moguće. Na predlog stare uprave primljen je proračun za 1937 godinu u visini od Din. 36.450.—

Skupština je dala staroj upravi razrešnicu te je jednoglasno izabrana nova uprava, kojoj je na čelu starešina brat. dr. Petar Zec.

Na kraju skupštine je br. starešina izvestio o gradnji našeg Sokolskog doma Kralja Aleksandra I, koji se već nalazi pod krovom, a nadamo se da ćemo ga u 1937 godini i dovršiti te će društveni život i tehnički i prosvetni koracići snažno napred. — V. S.

GOSPIĆ. — Skupština Sokol. čete Lipe. Prva godišnja skupština Sokolske čete Lipe održana je 10 pr. m. u prisustvu svega članstva čete i delegata Sokolskog društva Gospic brata Petra Stanića. Nakon izveštaja funkcionera o radu čete u prošloj godini, izabrana je nova uprava na čelu sa starešinom bratom Stjepanom Krpanom.

GOSPIĆ. — Svetosavska proslava Sok. čete u Lipovom polju. Na Sv. Savu dne 27. pr. m. priredila je Sokolska četa Lipovo Polje Svetosavsku proslavu. Proslava je uspela u svakom pogledu. Naročito je moralni uspeh ove proslave bio velik. Program koji se sastojao u više izabranih tačaka izveli su mladi Sokoli seljaci na opšte zadovoljstvo. Ne bi čovek verovao s koliko su ne samo ljubavi, već i uspeha izvodili program ti seoski momci Sokoli. Naša sela s punim korakom idu pomalo napred.

Ono što je pre nekoliko godina izgledalo skoro nemoguće, danas je već stvarnost. Sokolstvo naše seosko vrši i izvršiti će u duhovnom i prosvetnom podizanju naših još zaostalih sela veliku ulogu. — M. D.

GOSPIĆ. — Skupština Sokol. čete Lipovo Polje. Dana 10 pr. m. održana je godišnja skupština Sokolske čete Lipovo Polje pod predsedništvom starešine brata Mana Pavlovića. Nakon iscrpnog izveštaja funkcionera čete, iz kojih se videlo da je četa u prošloj godini pokazala lepi uspeh u svom sokolskom delovanju, data je staroj upravi razrešnica i po tom s malim izmenama izabrana nova uprava. Na čelu čete ostao je i dalje starešina brat Mane Pavlović, čijom je zaslugom četa i osnovana i pod čijim je razumnim i požrtvovanim vodstvom polučila do danas lepe rezultate. — M. D.

KASTAV. — Priredbe Sokol. društva. Sokolsko društvo u Kastvu priredilo je dne 7 i 9 o. m. dve veoma uspele priredbe. Dne 7 o. m. davale su se igre „Začarani orman“ i „Breskih Liška pul fotografa“. Obe igre polučile su pun uspeh, zabavivši i nasmjejavši publiku. Zatim je izvedeno nekoliko šaljivih kupleta, posle čega se razvila igranka.

Dne 9 o. m. na pust, priredilo je društvo izlet u Rubeši. Nakon povratka iz Rubeši održana je u Narodnom domu lepa zabava.

MALINSKA. — Skupština Sokolskog društva. Dne 24 pr. m. održalo je među Sokolsko društvo svoju godišnju skupštinu, koju je, u prisustvu izaslanika župe Sušak-Rijeka brata Josipa Uravića, otvorio pozdravnim govorom starešina društva brat Rudolf Tončić. Zatim je govorio župski izaslanik brat Uravić, koji je u ime župe pozdravio skupštinu i polohvalno uspešan rad društva. Sledili su nakon toga izveštaji pojedinih društvenih funkcionera o prošlogodišnjem radu, a koji su primljeni sa zadovoljstvom, jer pokazuju lep napredak društva, pa je zato skupština ponovno izabrala staru upravu na čelu sa starešinom bratom Rudolfom Tončićem. Ceo tok ove skupštine pokazao je, da Sokoli Malinske čvrsto stoje uz sokolsku i jugoslovensku misao, usprkos raznim izazivanjima i podmetanjima. Nakon zaključnog govorova brata starešine, koji je naglasio značenje sokolske misli u našem nacionalnom i državnom životu, skupština je završena poklicima Nj. Vel. Kralju i Jugoslaviji. — K. F.

APSOLUTNA SIGURNOST

gimnastičkih sprava prvi je zahtev vežbača. Naše sprave ne odgovaraju svima vašim zahtevima samo svojom apsolutnom sigurnošću, nego i u pogledu praktične upotrebe, preciznosti, krasne izvedbe i neverovatno niske cene.

TVORNICA GIMNASTIČKIH
SPRAVA
J. ORAŽEM
RIBNICA NA DOLENJSKEM

KLIŠEJE
vseh vrst po
fotografijah
ali risbah
i sve vise
najsolidnejše

KLIŠARNA ST-DEU
LJUBLJANA-DALMATINOVAT